

POLÍTICA

La presumpció de bondat

EDICIÓ IMPRESA | POLÍTICA | 13/10/2013 - 00:00h

CONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT DE LA GENERALITAT / SANTI VILA

La beatificació d'aquestes 522 persones ens hauria d'inspirar desig de reconciliació, llibertat, pau i perdó

Em diuen moderat. M'acusen de moderat perquè quan el Barça rep un penal injust d'entrada sóc dels que pensen simplement que l'àrbitre s'ha equivocat, que no és víctima de cap conspiració de la llotja del Bernabeu ni de la Moncloa. Perquè quan el Ministeri de Foment ens assigna a Catalunya un pressupost magre crec que no es deu a un contuberni de la ultradreta anticatalana ni de la FAES. Simplement explicita que està sobreendeutat i, a sobre, que és presoner d'unes determinades decisions i apostes preses amb criteris polítics ben estranys a la lògica de l'eficiència i a l'anàlisi del cost-benefici de les inversions. Em diuen

moderat, perquè quan el Sant Pare pren la determinació de beatificar religiosos morts per la seva fe, penso que no ho fa per retre homenatge a les víctimes d'aquest bàndol o aquell de la guerra; ni per prendre partit en favor o en contra de cap interès polític determinat. Quan el Sant Pare beatifica ciutadans morts pel fet de ser cristians, ens envia un missatge de reconciliació i de pau, basat en el testimoni dels qui van perdre la vida per la fe, atrapats en la voràgine del fanatisme.

Avui seran beatificats a Tarragona 522 màrtirs originaris de diverses diòcesis i comunitats religioses de tot l'Estat. Tots van morir assassinats, víctimes de la persecució religiosa i el fanatisme. Com era previsible, la celebració d'aquest acte religiós ha revifat els vells tics clericalistes i anticlericals d'alguns opinadors. De fet, a Espanya i especialment a Catalunya el desafiament de la modernitat ha situat sempre el tema religiós al centre de la confrontació política. Com va escriure Gerald Brenan, tots els espanyols anaven al darrere de l'Església: uns amb el ciri i els altres amb el bastó. Amb tot, ja el 1959 Josep Benet ens advertia contra el perill simplificador d'associar els catòlics amb una determinada posició política: "el règim se serveix de l'Església, no serveix l'Església", va denunciar respecte a Franco. Per si això fos poc, l'assassinat de cristians com Manuel Carrasco i Formiguera, Carles Rahola o tants d'altres, culpables només de catalanisme, van desemmascarar per sempre el pretès cristianisme del règim.

Com a membre del Govern de Catalunya i com a cristià, tinc l'honor d'acompanyar el president Artur Mas en aquest acte dels cristians, que busca fer memòria dels seus màrtirs i, pensant en el futur, comprometre's per un futur basat en el respecte, la llibertat i la tolerància. Ara que vivim temps convulsos i d'excitació, a propòsit d'aquesta beatificació i pensant també en els actes que, com cada any, el dia 15 es duran a terme en memòria del president Companys, un altre màrtir, en aquest cas de la fe en Catalunya, potser seria bo aprofitar aquest exercici memorial per renovar el nostre compromís amb els valors fundacionals de la nostra comunitat, que són la nostra principal garantia de progrés personal i col·lectiu. Incapaç de comprendre com havia estat possible a Espanya un segle tan fraticida i sanguinari com el segle XIX i fins a la Guerra Civil, Pius X va suggerir una resposta caritativa: als espanyols, en general, els ha sobrat fe i els ha faltat pietat. D'això, avui, els moderats en diríem ètica del dubte i empatia, que vol dir, senzillament, presumpció de bondat i capacitat de posar-te a la pell de l'altre. La beatificació d'aquestes 522 persones ens hauria d'inspirar desig de reconciliació, llibertat, pau i perdó.

[Normas de participación](#)

0 Comentarios

Regístrate

1 conectado

	Seguir	Compartir en	Comentar como

Recientes | Antiguos

Powered by Livefyre